

EDUSKUNNAN VASTAUS 157/2008 vp

Hallituksen esitys vuoden 2009 tuloveroasteikkolaiksi ja eräiksi muiksi tuloveroperusteita koskeviksi muutoksiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä vuoden 2009 tuloveroasteikkolaiksi ja eräiksi muiksi tuloveroperusteita koskeviksi muutoksiksi (HE 112/2008 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 22/2008 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Vuoden 2009 tuloveroasteikkolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
13 100 — 21 700	8	7,0
21 700 — 35 300	610	18,0
35 300 — 64 500	3 058	22,0
64 500 —	9 482	30,5

2 §
Tämä laki tulee voimaan 20 . päivänä . kuuta .

Laki

tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 92 §:n 18 kohta ja 101 §:n 4 momentti,
sellaisena kuin niistä on 101 §:n 4 momentti laissa 1141/2007,
muutetaan 69 §:n 1 momentin 4 kohta, 72 a §:n 2 ja 3 momentti, 92 §:n 1, 6, 8, 10, 12, 13, 15 ja 19 kohta, 93 §:n 1 ja 4 momentti, 100 §:n 2 ja 3 momentti, 101 §:n 2 momentti, 116 c §:n 1 ja 2 momentti, 125 § sekä 127 a §:n 1 ja 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 69 §:n 1 momentin 4 kohta laissa 1065/2003, 72 a §:n 2 ja 3 momentti laissa 1227/2005, 92 §:n 1 ja 13 kohta sekä 93 §:n 4 momentti laissa 1360/2002, 92 §:n 8 kohta laissa 1333/1995, 10 kohta laissa 1309/2002, 15 kohta laissa 1465/1994 ja 19 kohta laissa 196/2001, 93 §:n 1 momentti ja 116 c §:n 1 momentti laissa 1218/2006, 116 c §:n 2 momentti mainitussa laissa 1065/2003, 100 §:n 2 ja 3 momentti mainitussa laissa 1141/2007, 101 §:n 2 momentti laissa 896/2001, 125 § laissa 1128/2005 ja mainitussa laissa 1218/2006, 127 a §:n 1 momentti mainitussa laissa 1128/2005 ja 2 momentti laissa 995/2000, sekä
lisätään 69 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1086/2000 ja 561/2004 sekä mainitussa laissa 1065/2003, uusi 5 momentti, 72 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, lakiin uusi 72 b § ja lakiin väliaikaisesti uusi 98 a § seuraavasti:

69 §

Tavanomainen henkilökuntaetu

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota, ellei edellä säädetystä muuta johdu, koko henkilökunnan tai työnantajan palveluksesta eläkkeellä olevien työnantajalta saamaa tavanomaista ja kohtuullista:

— — — — —
4) etua työnantajan järjestämästä virkistys- tai harrastustoiminnasta;
— — — — —

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuna etuna pidetään myös enintään 400 euron vuosittaista etua työnantajan tarjoamasta työntekijän omaehtoisesta liikunta- tai kulttuuritoiminnasta. Tässä momentissa kulttuuritoiminnalla tarkoitetaan käyntiä museossa, teatterissa, oopperassa, elokuvateatterissa, konsertissa, taidenäyttelyssä tai muussa vastaavassa eri taiteenaloihin liittyvässä tapahtumassa tai tilaisuudessa. Kulttuuri-toimintana pidetään myös käyntiä tiedekeskuksessa ja urheilutapahtumassa sekä osallistumista ohjatulle toiminnalliselle taidekurssille. Edelly-

tyksenä on, että etu on ainoastaan työntekijän käytettävissä.

72 §

Työmatka

— — — — —
Työmatkana pidetään matkaa työntekemispaikalle myös silloin, jos:

1) työntekemispaiikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;

2) työskentely on tilapäistä 72 a §:ssä tarkoitettulla tavalla;

3) työntekemispaiikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta; ja

4) verovelvollinen on työntekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työntekemispai-
kan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.
— — — — —

72 a §

Tilapäinen työskentely erityisellä työnteke-
mispaikalla

— — — — —
Tilapäisenä työskentelynä erityisellä työnte-
kemispaikalla pidetään kuitenkin enintään kol-
men vuoden työskentelyä samassa työnteke-
mispaikassa, jos kyse on työskentelystä rajatun ajan
kestävässä työkohteessa, jolla suoritetaan luon-
teeltaan sellaista tilapäistä työtä, jonka suoritta-
minen työnteke-
mispaikalla päättyy, kun työ saa-
daan valmiiksi. Kahden vuoden ylittävältä ajalta
matkakustannusten korvaukset ovat verovapaa-
ta tuloa ainoastaan silloin, kun verovelvollinen
on työmatkan takia yöpynyt erityisen työnteke-
mispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäi-
sissä majoitustiloissa ja työ tehdään työnteke-
mispaikassa, joka on yli 100 kilometrin etäisyy-
dellä verovelvollisen asunnosta ja varsinaisesta
työpaikasta.

Jos enintään 1 tai 2 momentissa säädetyksi
ajaksi sovittu työskentelyajanjakso jatkuu pi-
dempään syistä, joiden ennakoimista ei ole voitu
kohtuudella vaatia, työskentelyä pidetään tila-
päisenä työskentelynä erityisellä työnteke-
mispaikalla siihen asti, kunnes 1 tai 2 momentissa
säädetty tilapäistä työskentelyä koskeva määrä-
aika päättyy.

72 b §

Varsinainen työpaikka

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paik-
kaa, jossa verovelvollinen vakituisesti työsken-
telee.

Jos verovelvollisella työn liikkuvuuden vuok-
si ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työsken-
telee, pidetään varsinaisena työpaikkana paik-
kaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää
työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai
työaineita, taikka muuta työn tekemisen kannal-
ta vastaavaa paikkaa.

Varsinaisena työpaikkana ei pidetä työnteke-
mispaikkaa, jonne työntekijä tekee 72 §:n
2 momentissa tarkoitetun työmatkan.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

1) kansaneläkelain (568/2007) mukainen lap-
sikorotus;

6) vammaisetuksista annetun lain
(570/2007) nojalla maksettu vammaistuki, ruo-
kavaliokorvaus ja eläkettä saavan hoitotuki;

8) asevelvollisen päiväraha ja sotilasavustus-
lain (781/1993) mukainen sotilasavustus;

10) Koulutusrahastosta annetun lain
(1306/2002) mukainen ammattitutkintostipendi;

12) ammatillisesta koulutuksesta annetun lain
(630/1998) 39 §:ssä tarkoitetut oppisopimuskou-
lutuksessa olevan oppilaan valtion varoista saa-
mat taloudelliset edut;

13) luonnollisen henkilön saama julkisesta
työvoimapalvelusta annetun lain mukainen palk-
katuki, jos tuki käytetään muussa kuin elinkei-
notoiminnassa, maataloudessa tai metsätalou-
dessa;

15) asumistukilain (408/1975) ja eläkkeen-
saajan asumistuesta annetun lain (571/2007) mu-
kainen asumistuki sekä opintotukilain (65/1994)
mukainen asumislisä;

19) Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksis-
ta ja kuntoutusrahaetuksista annetussa laissa
(566/2005) tarkoitetut kuntoutusetuudet sekä
mainitun lain 31 §:ssä tarkoitettu ylläpitokorva-
us;

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoi-
na pidetään myös matkakustannuksia asunnosta
työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneu-
von käyttökustannusten mukaan laskettuina.
Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vä-

hentää enintään 7 000 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 600 euroa (*omavastuuosuus*).

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana saanut työttömyysturvalain mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea tai koulutuspäivärahaa taikka julkisesta työvoimapaikasta annetun lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaista koulutustukea tai työllistämistukea työelämävalmennukseen tai päivärahaa toimeentulon turvaamiseksi, hänen omavastuuosuuttaan pienennetään 55 eurolla jokaiselta täydeltä korvauskuukaudelta. Omavastuuosuus on kuitenkin vähintään 110 euroa. Täyteen korvauskuukauteen katsotaan kuuluvan 21,5 korvauspäivää vastaava määrä.

98 a §

Luonnollisen henkilön lahjoitusvähennys

Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä saa vähentää puhtaasta ansiotulostaan vähintään 850 euron ja enintään 250 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Euroopan talousalueella olevalle julkista rahoitusta saavalle yliopistolle tai korkeakoululle taikka näiden yhteydessä olevalle yliopistorahastolle.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laskeaan siten, että luvulla 3,65 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä

pienennetään 46 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laskeaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 62 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9 600 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilurahastoon enintään 50 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 100 000 euroa vuodessa.

Urheilijarahastoon siirretyt varat tuloutuvat urheilija-uran päättymistä seuraavien vähintään kahden ja enintään kymmenen vuoden aikana siten, että kunakin verovuonna tuloutuu tuloutusvuosien lukumäärää vastaava osuus rahastossa urheilu-uran päättyessä olleesta määrästä. Erityisestä syystä, kuten työkyvyttömyyden vuoksi, varat voidaan tulouttaa myös nopeammin kuin kahden vuoden aikana. Rahastoon tuloutumisaikana kertynyt tuotto katsotaan viimeistä tuloutumisvuotta seuraavan verovuoden tuloksi.

125 §

Työtulovähennys

Ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään työtulovähennys. Siltä osin kuin vähennys ylittää ansiotulosta valtiolle suoritettavan tuloveron määrän, se tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella.

Vähennys on 5,2 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 600 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

127 a §

Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asun-

nossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 3 000 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

Tavanomaisena hoiva- ja hoitotyönä ei pidetä sellaisia terveyden- ja sairaudenhoitopalveluja, joiden myynti säädetään arvonlisäverolain (1501/1993) 34—36 §:ssä verovapaaksi. Asunnon kunnossapitotyönä ei pidetä kodin koneiden ja laitteiden korjaus- tai asennustyötä. Tieto- ja viestintätekniikan laitteiden, ohjelmistojen, tietoturvan ja tietoliikenneyhteyksien asennus-, kunnossapito- ja opastustyöhön sovelletaan kuitenkin, mitä asunnon kunnossapito- ja perusparannustyöstä 1 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 98 a § on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin siten, että 98 a §:ää sovelletaan ainoastaan vuosilta 2009 ja 2010 toimitettavassa verotuksessa.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 16 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1122/1996, 1127/1996, 1172/1998, 565/2004, 410/2005, 1079/2005 ja 1089/2005, väliaikaisesti uusi 12 momentti, jolloin nykyinen 12 momentti siirtyy väliaikaisesti 13 momentiksi, seuraavasti:

16 §

*Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen
yleinen tiedonantovelvollisuus*

Yliopiston ja korkeakoulun on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen tekemästä tuloverolain

98 a §:ssä tarkoitetusta vähennyskelpoisesta lahjoituksesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 , ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Lakia sovelletaan vuosilta 2009 ja 2010 annettaviin tietoihin.

Laki

verontilityslain 10 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 10 §, sellaisena kuin se on laissa 1129/2005.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa. Lain 10 §:ää sovelletaan viimeisen kerran verovuodelta 2008 tehtävissä tilityksissä.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008